

บทที่ 4

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนของนักเรียนที่มีรูปแบบการอธิบายแตกต่างกัน และศึกษาว่านักเรียนที่มีรูปแบบการอธิบายแบบใด จะมีความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนสูงกว่ากัน กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนมัธยมชายและมัธยมหญิง สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบของการอธิบายตามแนวทฤษฎีการช่วยตนเอง ไม่ได้ที่เกิดจากการเรียนรู้ของ Seligman ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากบทที่ 3 สามารถอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานที่เสนอไว้ดังนี้

สมมติฐาน "นักเรียนที่มีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ดี จะมีความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนสูงกว่านักเรียนที่มีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ร้าย"

จากการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การทดสอบค่าที จากตารางที่ 11 พบว่านักเรียนที่มีรูปแบบของการอภิปรายในลักษณะมองโลกในแง่ดี จะมีความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนสูงกว่า นักเรียนที่มีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ร้ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสนับสนุนสมมติฐาน

ผลการวิจัยนี้อภิปรายผลได้ว่า นักเรียนที่มีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ร้ายนั้น เป็นผู้ซึ่งมีนิสัยในการอนุมานสาเหตุของสถานการณ์ต่างๆ ในลักษณะที่เป็นเหตุการณ์ดีว่าสาเหตุนั้นเกิดจากภายนอก ไม่สม่าเสมอ และเป็นความจำเพาะและอนุมานสาเหตุของสถานการณ์ต่างๆ ในลักษณะที่เป็นเหตุการณ์ร้าย ว่าสาเหตุนั้นเกิดจากภายในมีความสม่าเสมอ และเป็นความทั่วไปซึ่งการอนุมานสาเหตุเช่นนี้ จะมีผลทำให้นักเรียนผู้นั้นตกอยู่ในภาวะที่เรียกว่าเกิดการช่วยตนเองไม่ได้ที่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งจะแสดงอาการต่างๆ ออกมา เช่น ลดการนับถือตนเอง คาดหวังว่าเหตุการณ์เลวร้ายต้องเกิดขึ้นอีก และจะแผ่ขยายไปยังสถานการณ์อื่นๆ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกันด้วย ซึ่งจะมีผลต่อพัฒนาการในการสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน ทำให้ขาดความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อน ส่วนนักเรียนที่มีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ดี เป็นผู้ที่มีนิสัยในการอนุมานสาเหตุของเหตุการณ์ สถานการณ์ต่าง ๆ ในลักษณะที่เป็น

เหตุการณ์เลวร้ายว่า สาเหตุหนึ่งเกิดจากภายนอก ไม่สม่ำเสมอ และเป็นความจำเพาะ และ อนุমানสาเหตุของสถานการณ์ต่าง ๆ ในลักษณะที่เป็นเหตุการณ์ที่ว่าสาเหตุหนึ่งเกิดจากภายใน มีความสม่ำเสมอ และเป็นความทั่วไป ซึ่งการอนุমানสาเหตุในลักษณะ เช่นนี้ตามแนวทฤษฎีการช่วยตนเองไม่ได้ที่เกิดจากการเรียนรู้ของ Seligman ถือว่า เด็กนักเรียนผู้นั้นจะไม่ตกอยู่ในภาวะที่เรียกว่า เกิดการช่วยตนเองไม่ได้ที่เกิดจากการเรียนรู้ ดังนั้น การอนุমানสาเหตุเช่นนี้จึงอาจกล่าวได้ว่า เอื้ออำนวยต่อความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อน ยกตัวอย่างเช่น ในสถานการณ์ ที่นักเรียนมีปัญหากฎเกณฑ์ มีความขัดแย้ง หรือถูกปฏิเสธจากเพื่อนฝูง การมีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ดี จะไม่นำไปสู่การลงโทษตนเองตำหนิตัวคนเดียว ไม่คิดว่าสถานการณ์เหล่านี้จะคงอยู่ และ ไม่มีผลไปถึงสถานการณ์อื่นอีกในทำนองเดียวกันในสถานการณ์ทางบวก เช่น การประสบความสำเร็จ หรือได้รับการยอมรับนิยมชมชอบจากเพื่อน นักเรียนที่มีรูปแบบการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ดี ก็จะไม่ระบุนานเกินไปว่าตนเองเป็นผู้กระทำซึ่งตนเองสามารถจะกระทำได้อีก และมีผลไปสู่สถานการณ์อื่นอีกด้วย จึงส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดี จึงนำไปสู่การปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น และ เมื่อนำคะแนนความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนมาเปรียบเทียบกับนักเรียนที่มีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ร้าย ความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนของนักเรียนกลุ่มนี้จึงสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 นี้ ให้ผลสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Barbara (1989) ที่ได้ศึกษารูปแบบการอธิบาย ในทฤษฎีการช่วยตนเองไม่ได้ที่เกิดจากการเรียนรู้ กับ การปรับตัวของนักเรียนที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง พบว่าเด็กนักเรียนส่วนมากที่มีอาการซึมเศร้า นั้น จะอนุমানสาเหตุในสถานการณ์ที่ว่า เกิดจากภายนอก ไม่สม่ำเสมอและเป็นความจำเพาะ อนุমানสาเหตุในสถานการณ์เลวร้ายว่า เป็นความสม่ำเสมอ และเป็นความทั่วไปในมาตรฐาน CASQ (The Children's Attributional Style Questionnaire) งานวิจัยของ Seligman และ Schulman (1986) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการอธิบายกับผลสัมฤทธิ์ทางการทำงาน และใช้รูปแบบของการอธิบายทำนายการคงอยู่ในการประกอบอาชีพ ของตัวแทนชายประกันชีวิต เนื่องจากตัวแทนเหล่านี้มักจะประสบกับความล้มเหลวและการปฏิเสธซ้ำแล้วซ้ำอีก ซึ่งจัดเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญต่อการปรับตัวในการทำงานพบว่า ผู้ที่มีคะแนน CPCN อยู่ในครึ่งบน (มีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ดี) ยังคงทำงานอยู่และได้ค่านายหน้ามากกว่า ผู้ที่มีคะแนน CPCN อยู่ในครึ่งล่าง (มีรูปแบบของการ

อธิบายในลักษณะมอง โลกในแง่ร้าย) นั่นคือรูปแบบของการอธิบายสามารถทำนายการคงอยู่ใน
อาชีพของตัวแทนชายประกัน และค่านายหน้าตัวแทนได้รับได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมอง โลกในแง่
ร้าย (ผู้ที่มีแนวโน้มจะอนุมานสาเหตุของ เหตุการณ์เลวร้ายในลักษณะว่าเกิดจากสาเหตุภายใน
เป็นความสม่ำเสมอ เป็นความทั่วไป และอนุมานสาเหตุของ เหตุการณ์ดีในลักษณะว่าเกิดจาก
สาเหตุภายนอก เป็นความไม่สม่ำเสมอ เป็นความจำเพาะ) จะมีคะแนนความสามารถในการ
ปรับตัวกับเพื่อนต่ำกว่าผู้ที่มีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมอง โลกในแง่ดี (ผู้ที่มีแนวโน้มจะ
อนุมานสาเหตุของ เหตุการณ์ดี ในลักษณะว่าเกิดจากสาเหตุภายใน เป็นความสม่ำเสมอ เป็น
ความทั่วไปและอนุมานสาเหตุของ เหตุการณ์เลวร้าย ในลักษณะว่าเกิดจากสาเหตุภายนอกเป็น
ความไม่สม่ำเสมอ เป็นความจำเพาะ) ดังนั้น ครูผู้สอน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนควรสอน
ให้นักเรียนคิด หรืออนุมานสาเหตุในลักษณะที่เหมาะสม ซึ่งอาจส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถ
ในการปรับตัวกับเพื่อนได้ดีขึ้น